

дисхармония. Въ такъв случай вие ще извадите неправилно заключение и ще мислите, че всички хора на небето сж все стари, а всички хора на земята сж млади. Но това не е вѣрно. Подъ „младостъ“ азъ не разбирамъ само външнитѣ отношения, но разбирамъ вътрѣшния растежъ у човѣка. Сжщото нѣщо се забѣлѣзва и въ природата. Отъ 9 мартъ се забѣлѣзва единъ растежъ, който започва да намалява къмъ 20 юни или къмъ началото на юли, и въ природата започва едно състояние на почивка. Каквито смѣни ставатъ вътрѣ въ природата, такива смѣни се извършватъ и въ нашия животъ. Ако ние не разбираме това, което става въ насъ, като индивидъ, т. е. ако не разбираме своя умъ и воля, то въ живота често влизаме въ противорѣчия, които наричаме „сждба“ и споредъ нея, едни биха били щастливи, а други — несчастни. Нѣкой мислятъ, че на едни помагатъ нѣкакви сили, а други мислятъ, че сжщитѣ сили имъ противодѣйствуватъ. Разбира се, като вървите по посока на течението, то ще ви способствува, но ако вървите противъ течението, то ще ви противодѣйствува, защото вървите въ разрѣзъ съ него. Това течение нѣма нищо противъ васъ, но то иска да ви каже, че шомъ вървите въ разрѣзъ съ него, ще страдате, защото силитѣ, които направляватъ вашия животъ, сж въ разрѣзъ съ самитѣ васъ. Когато нѣкому не върви въ живота, това показва, че мисълта му е въ разрѣзъ съ неговата воля. Това е и за индивидуалния, и за обществения животъ на човѣка. Азъ говоря за събития, които ставатъ сега въ Европа, и които сж опрѣдѣлени отъ прѣди хиляди години. Съврѣменното човѣчество е дошло въ разрѣзъ съ движението още отъ прѣди милиони години. Слѣдователно, съврѣменната европейска култура е попаднала въ разрѣзъ съ това течение, и тя се мъчи да си пробие пътъ. Вслѣдствие на това се води една упорита борба, въ която ще паднатъ много жертви. Колко жертви ще паднатъ, дали единъ, два или повече милиони, това е безразлично за природата. Казвамъ, че това е безразлично за природата, защото за нея сж безразлични нашитѣ играчки. Когато ние създаваме градове, правимъ къщи и храмове, мислимъ, че това е култура, но природата не иска да знае за тази наша култура, въ единъ моментъ тя може да я разруши. За всички наши най-фини дори материи, природата е съз-